

domme. Østifternes kreditforening har under disse forhandlinger erklæret sig villig til at udvide sin långivning til Færøerne under forudsætning af, at der på Færøerne gennemføres en tinglysningslov svarende til den i det øvrige Danmark gældende, samt at der kun ydes lån, hvor der er gennemført en matrikulering eller registrering af fast ejendom.

Der er den 15. februar 1962 i det færøske lagting fremsat forslag til lagtingslov om tinglysning og til lagtingslov om matrikulering. Når disse forslag er gennemført, er de anførte forudsætninger for kreditforeningslångivning på Færøerne til stede.

Østifternes kreditforening har under forhandlingerne understreget, at det vil være naturligt at betragte udlånet som en midlertidig ordning, der på et senere tidspunkt, når de økonomiske forhold måtte tale for det, kan afløses af udlån, formidlet af det færøske realkreditinstitut og de færøske pengeinstitutter.

Kreditforeningslångivning på Færøerne forudsætter forskellige ændringer i lov om kreditforeninger, jfr. iøvrigt nedenstående bemærkninger.

Til nr. 1.

Færøerne henføres ved det foreliggende forslag under udlånsområdet for de foreninger, der yder lån i østifterne.

Til nr. 2.

De særlige problemer, som må forventes at opstå i forbindelse med långivningen på Færøerne, navnlig som følge af de geografiske forhold, må antages i et vist omfang at gøre det nødvendigt at tillade afvigelser fra de gældende bestemmelser i kreditforeningsloven.

Til nr. 3.

Under de stedfundne forhandlinger om en fremtidig långivning på Færøerne er det fundet hensigtsmæssigt at gennemføre en rimelig begrænsning af udlånet, og der har været enighed om, at beløbet af pantebreve i færøske ejendomme ikke bør kunne overstige 5 pct. af de enkelte seriers kasseobligationsgæld.